

Dosarul nr.3ra-216/2019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (A. Cucerescu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Pahopol, V. Negru, A. Bostan)

ÎNCHEIERE

06 martie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „Lismedfarm” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Lismedfarm” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Agenției Servicii Publice, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Conrep” privind recunoașterea ilegalității răspunsului, constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea furnizării informației,

împotriva deciziei din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 16 august 2017 Societatea Comercială „Lismedfarm” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare SC „Lismedfarm” SRL) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Oficiului Cadastral Teritorial cu privire la recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul OCT Chișinău nr.01-14/1036 din 19 iulie 2017, constatarea încălcării dreptului la acces la informație, obligarea pîrîtului de a prezenta copia legalizată a procesului-verbal de recepție finală cu toate anexele, a construcției SC „Conrep” SRL amplasată în xxxxxx din 31 martie 2017, înregistrat la ÎS „Cadastru” la xxxxx.

În motivarea acțiunii a indicat că la 17 iulie 2017, în temeiul Legii nr.982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație a înaintat către OCT Chișinău cerere prin care a solicitat eliberarea copiei procesului-verbal de recepție finală a construcției SC „Conrep” SRL amplasată în xxxxxxxxxx, înregistrat la ÎS „Cadastru” la 19 aprilie 2017.

La 19 iulie 2017 prin răspunsul nr.01-14/1036 șeful adjunct a filialei, Valeriu Sîrghii a refuzat eliberarea informației pe motiv că informația solicitată este cu caracter personal și nu poate fi eliberată.

A menționat că refuzul OCT Chișinău de a elibera informația solicitată încalcă grav dreptul de acces la informații, drept garantat de legislația Republicii Moldova.

A susținut că de fapt construcția respectivă din xxxxxxxx este construită abuziv pe proprietatea companiei SC „Lismedfarm” SRL și anume în vederea apărării dreptului la proprietate precum și contracarării abuzurilor a solicitat eliberarea acestei informații, dar necățînd la toate aceste aspecte menționate expres în cererea adresată, pîrîtul fără a avea un temei legal și dînd o interpretare abuzivă prevederilor legale a refuzat satisfacerea cerințelor înaintate, deși Registrul Cadastral al Bunurilor imobile este unul public iar accesul la acesta nu poate fi nici cum restricționat or, nu a solicitat informații cu caracter personal sau informații restricționate prin Legea nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informații, sau alte legi.

Reclamantul a solicitat recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul OCT Chișinău nr.01-14/1036 din 19 iulie 2017, constatarea încălcării dreptului la acces la informație, obligarea pîrîtului de a prezenta copia legalizată a procesului-verbal de recepție finală cu toate anexele, a construcției SC „Conrep” SRL amplasată în xxxxxxxx din xxxxxx, înregistrat la ÎS „Cadastru” la 19 aprilie 2017.

Prin hotărârea din 30 ianuarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de SC „Lismedfarm” SRL împotriva Agenției Servicii Publice, intervenient accesoriu SRL „Conrep” privind recunoașterea ilegalității răspunsului, constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea furnizării informației.

Prin decizia din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SC „Lismedfarm” SRL ca fiind neîntemeiat și s-a menținut hotărârea din 30 ianuarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În susținerea soluției date instanța de apel a concluzionat că instanța de fond corect a elucidat și constatat circumstanțele cauzei, a verificat și a apreciat obiectiv probele prezentate la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și a aplicat corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

A stabilit că, furnizorul de informații oficiale deține obligația pozitivă să elibereze informația publică pe care o deține, însă nu și obligația să furnizeze copiile actelor care conțin date cu caracter personal. Astfel, raportul juridic litigios se axează pe răspunsul emis de OCT Chișinău, prin care ultimul a refuzat în eliberarea copiei Procesului-verbal de recepție finală a construcției SRL „Conrep” amplasată în xxxxxxxx, înregistrat la ÎS Cadastru la data de 19 aprilie 2017.

A reținut ca fiind absolut întemeiată și legală poziția instanței de fond, prin care cererea de chemare în judecată înaintată de SC „Lismedfarm” SRL a fost respinsă ca fiind neîntemeiată or, prin cererea din 17 iulie 2017 SC „Lismedfarm” SRL, a solicitat OCT Chișinău eliberarea copiei legalizate a Procesului-verbal de recepție finală a construcției SRL „Conrep” amplasată în xxxxxxxxxx, înregistrat la ÎS Cadastru la data de 19 aprilie 2017, iar potrivit art. 6 alin. (2) al Legii cadastrului bunurilor imobile, datele despre condițiile tranzacției și copiile de pe actele justificative care au servit drept temei pentru înregistrarea drepturilor asupra bunului imobil se eliberează numai titularilor de drepturi indicați în act sau participanților la tranzacție, reprezentanților acestora, precum și instanțelor de judecată, organelor procuraturii, organelor de urmărire penală, Serviciului de Informații și Securitate, executorilor judecătorești, lichidatorilor și administratorilor de insolvabilitate, organelor cu atribuții de control, care sînt

obligăți să justifice scopul prelucrării datelor cu caracter personal în conformitate cu Legea nr.133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

La 14 ianuarie 2018 SC „Lismedfarm” SRL a declarat recurs împotriva deciziei din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În susținerea recursului a invocat prevederile art. 432 alin. (1), (2) lit. a), b), c), alin. (4) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu hotărârile instanțelor inferioare și a menționat că hotărârile sunt ilegale și emise cu încălcarea drepturilor reclamantului la un proces echitabil și acces la informație fiind interpretat eronat prevederile alin. (2) art.6 al Legii cadastrului bunurilor imobile nr.1543 din 25 februarie 1998.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință părților la proces la 24 octombrie 2018 (f.d. 80), însă lipsește confirmarea recepționării acesteia.

Astfel, recursul declarat de către SC „Lismedfarm” SRL la 14 ianuarie 2019, se consideră depus în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SC „Lismedfarm” SRL este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SC „Lismedfarm” SRL, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a

probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a considera recursul declarat de SC „Lismedfarm” SRL ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea Comercială „Lismedfarm” Societate cu Răspundere Limitată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh